

“ผู้ชาย..ถ้ามีคนหนึ่งทำ แล้วเพื่อนๆ เห็นจะเดินแบบ”

“อาจถูกเพื่อนๆ ว่า ทำไม่ได้แล้ว”

(สูนทดนากสุ่ม มัธยม 5 ชาย อายุ 17-18 ปี)

3. การยอมรับมายาคติเรื่องเพศและการบังคับมีเพศสัมพันธ์ (Rape Myths) ให้เกิด การยอมรับว่าผู้หญิงเป็นตัวพหุให้ผู้ชายถ่วงเกินทางเพศหรือบังคับมีเพศสัมพันธ์ เช่น ผู้หญิงแต่งตัวไป แสดงกิริยาอย่างไร ฯลฯ ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าทางกรรม รวมถึง มายาคติ ว่าผู้หญิงยอมไปบ้านพักหรือเข้าไปในห้องพักสองต่อสอง หมายถึง ผู้หญิงต้องการมีเพศสัมพันธ์ และการที่ผู้หญิงปฏิเสธเรื่องเพศ จริงๆ แล้ว หมายถึง ตอบตกลง เป็นเด็น (Monto and Hotaling, 2001: 282; Lanier, 2001: 881)

ตัวอย่างกรณีเรื่องเล่าวัยรุ่นหญิงไปบ้านพักของผู้ชายที่รู้จักกันวันแรก วัยรุ่นชายตัวนี้เหยียบใน กลุ่มสนทนากลุ่มนี้ว่าฝ่ายหญิงยินยอม เหตุการคบคดของผู้หญิงเพื่อนมาเที่ยวบ้านพักของผู้ชาย หลังการชักชวนและรู้จักกันวันแรก และคงถึง “ความพึงใจ ของกิมแฟน อย่างมีเหตุผล” ขณะเดียวกัน ก็ประเมินว่าผู้หญิงแสดงถึง “ใจง่าย เต้นตัวบีบ ใจกว้าง มีใจ” และไม่แสดงอาการปฏิเสธเมื่อผู้ชายเริ่มสัมผัสร่างกาย ถือเป็นการ “ให้ทำ” อันเป็นเหตุฐานให้ฝ่ายชายต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ดังที่กล่าวต่อไปนี้

“เพื่อรู้จักกัน ช่วงไป ผู้ชายติดว่าผู้หญิงน่ารัก ทำอะไรได้.. ผู้หญิงใจดี ช่วงไปก็ไป..”
“ เพราะผู้หญิงแสดงอาการคบคด มาก็งั้น.. คงไม่ขัดขึ้น ยอมไปบ้านสองต่อสอง”

(สูนทดนากสุ่ม มัธยม 5 ชาย อายุ 17-18 ปี)

ยังไปกว่านั้น กลุ่มจะจากการสนทนากลุ่มนี้ของวัยรุ่นชาย ได้สะท้อนการยอมรับมายาคติของการตวนตามสัมผัสร่างกาย ว่าผู้หญิงเป็นผู้ที่เห็นด้วย (woman deserves it) และเป็นผู้ที่สมควรถูกสำหรับนิติเดือน (blame) แม้แต่ผู้ที่ถูกกระทำเป็นภัยต่อไปด้วย เช่น น้องสาวของวัยรุ่นชายเอง ก็ตาม ดังที่กล่าวจากการสนทนากลุ่มนี้ของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังไปนี้

“(ทุกคน) ถูกผู้หญิงก่อน.. ยิ่งกว่านั้น”

“ถูกนิยมเนื่องเรารู้ว่าเป็นอย่างไร อาจนิยมไม่ดี แต่ตัวไป ใครที่นั้นมีอารมณ์”

(สูนทดนากสุ่ม มัธยม 5 ชาย อายุ 17-18 ปี)

3.3 ความรุนแรงทางเพศในสัมพันธภาพของสามีและภรรยา

ประเด็นที่สำคัญถึงการให้ความหมายของความรุนแรงทางเพศ คือ ระหว่างสัมพันธภาพของสามีและภรรยา เมื่อถูกสามีถูกความผิดเข้าร่วมสนทนากลุ่มนี้ (Participants) ว่า “สามีจะเข้มขึ้นกว่าภรรยาได้

หรือไม่" ค่าตอบจากวัยรุ่นชาย คือ ไม่เป็นการชั่นชีน เนื่องจากเพาะะ "เป็นสามีภรรยากันแล้ว ภรรยาต้องยอม เป็นเรื่องธรรมชาติ" โดยเดียวไปใช้คำอื่นๆ แทน เช่น "ขัดใจ" ก็ถ่าว่าคือ เป็นการย้ำถึงการขอมรับว่าทกรรมหลักกว่า เป็นหน้าที่ของภรรยาที่ต้องตอบสนองทางเพศแก่สามี เช่นเดียวกันกับรับรุ่นใหญ่ ซึ่งให้ความหมายว่าไม่ใช้การชั่นชีน ด้วยเหตุผลว่า จึงเป็นผัวเมียกันแล้วต้องมีเพศสัมพันธ์กัน เรื่องผัวๆ เมียๆ" และค่าตอบที่ใช้แทนค่าชั่นชีนของวัยรุ่นหญิงที่รุ่นแรกน้อยลง คือ "บังคับใจกัน ชินใจ" เป็นต้น ดังทัศนะของวัยรุ่นหญิงที่ไปในนี้

"ไม่เรียกชั่นชีน เพาะะเป็นสามีภรรยา กันแล้ว ต้องหลับนอนด้วยกัน มีเพศสัมพันธ์กัน"

(สนทนากลุ่ม มัธยม.3 หญิง อายุ 14-15 ปี)

"บังคับใจกัน.. สังคมไทยเรียกว่า เรื่องผัวๆ เมียๆ"

(สนทนากลุ่ม มัธยม.5 หญิง อายุ 16-17 ปี)

"ไม่ได้ชั่นชีน เพาะะแต่งงานกันแล้ว"

"ชินใจนี่สามีภรรยา ชั่นชีนมีเป็นแผนกัน"

(สนทนากลุ่ม ปวส. 2 หญิง อายุ 19-20 ปี)

สรุปว่า บังคับพันธ์ภาระสามีภรรยาของภาระการรักษาความรุนแรงทางเพศในสังคมไทย มีความละเอียดย่อลงกว่าสัมพันธ์ภาระอย่างอื่นๆ เพาะะขดเดที่ วัยรุ่นชายขอมรับและสืบทอดความที่หลักกว่า สามีมีอำนาจเรื่องเพศเนื่องต่อภาระ วัยรุ่นหญิงก็ขอมรับการใช้อำนาจนั้น ในฐานะผู้ถูกกระทำ เช่น กัน นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลที่เน้นย้ำข้อสรุปนี้ได้รับเงิน เมื่อเสนอประเด็นสนทนากาว่า "ภาระจะเป็นเช่นไร การขอมีเพศสัมพันธ์ของสามีได้หรือไม่" วัยรุ่นทั้งชายและหญิงให้ค่าตอบตรงกันว่า เป็นสามีภรรยา ปฏิเสธไม่ได้ เพาะะว่า "จึงเมีย ต้องยอมกลัวสามีนอกใจ" และทัศนะของวัยรุ่นหญิงที่บอกว่า จะเป็นเหตุให้ "สามีทุบตีภรรยาได้" และ "ภารรยาต้องทำหน้าที่ (ด้วยการมีเพศสัมพันธ์กับสามี)" รวมทั้ง "ภารรยาเป็นสมบัติของสามี" ดังรายละเอียดจากการสนทนากลุ่มและสัมภาษณ์บางส่วนที่ไปในนี้

"สามีทุบตีภรรยาได้ เพาะะเป็นภารรยาต้องทำหน้าที่เพื่อสามี"

(สนทนากลุ่ม มัธยม.3 หญิง อายุ 14-15 ปี)

"ถ้าเป็นสามีภรรยา (ปฏิเสธ) ไม่ได้ คือ แต่งงานกันแล้ว ถ้าผู้ชายเกิดมีความต้องการ แล้ว เด้าไม่ได้ เด้าอาจจะไปหาข้างนอกที่สามารถช่วยเด้าได้ หน้าที่ภารรยาต้องตอบสนองทุกกรณี.. ถ้าเกิดเขามาบังคับเรา ยอมรับได้ เด้าเป็นสามีเรา เด้ามีสิทธิ์ในตัวเรา"

(สัมภาษณ์ ปวส 2 หญิง อายุ 20 ปี)

ดังนั้น การให้ความหมายของความรุนแรงทางเพศในสถานภาพสามีภรรยา วัยรุ่นทั้งหญิงและชายไทยส่วนใหญ่ยังคงยอมรับว่าทกรรมความสัมพันธ์หญิงชาย (Gender discourse) ว่าภารรยา มีหน้าที่มีเพศสัมพันธ์กับสามี และภารรยาเป็นสมบัติของสามี (men's possessiveness) เพาะะไม่เข้านั้นแล้ว สามีมีสิทธิ์ที่จะทุบตีภรรยาได้; right to punish their women (Dobash and Dobash 1992:

3) หรือกล่าวได้ว่า ทะเบียนสมรส คือ ในอนุญาตให้ทุบตึกรายได้ "The marriage license is also a hitting license" (Straus, Gelles, and Steinmetz, 1981: 46) เพราะฉะนั้น สามีจึงบังคับภรรยาให้ถ้มพันธ์กับภรรยา

การใช้คำพหูที่รุนแรงน้อยกว่าคำว่าการบังคับ มีเพียงสัมพันธ์กับภรรยา งานวิจัยเดินตัวยังกับ Diane Russel (1980 cited in Finkelhor and Yllo, 1983: 120) ว่า คำว่า "ถ้มพันธ์" เป็นคำศัพด์ (stigmatizing term) ซึ่งผู้หญิงไม่เติบโตให้ใช้สื่อถึงการแสวงอุตสาหกรรม สามีภรรยา ขณะการศึกษาของ Gelles (1979 cited in Finkelhor and Yllo, 1983: 121) พบว่า ผู้หญิงที่เป็นภรรยา มีความเชื่อความวัฒนธรรมและกฎหมายมากไปกว่า ในปัจจุบันปัจจุบัน สามีและภรรยา ดังนั้น ภรรยาจึงต้องการใช้คำว่าถูกสามีบังคับ นอกจากนี้ Finkelhor and Yllo (1983: 121) เรียกความรุนแรงที่ภรรยาของมีเพียงสัมพันธ์โดยไม่ได้มีความต้องการทางเพศ แต่คือร่วมเป็นหน้าที่ของภรรยา หรือภรรยาของมีเพียงสัมพันธ์ เหราะกับสามีทั้ง หรือสามีบังคับเงินหรือค่าใช้จ่าย ฯลฯ ว่าเป็นการบังคับจากเงื่อนไขเชิงสังคม (social coercion) ซึ่งก็คือ ความรุนแรงทางเพศในความหมายของงานวิจัยครั้งนี้ นั่นเอง

บทที่ 4

บทวิจารณ์ และสรุป

4.1 สรุปและวิจารณ์

ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ ยืนยันว่าการให้ความหมายของความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง ในกลุ่มวัยรุ่นไทย จำกัดอยู่แค่การใช้กำลังบังคับทางร่างกายเท่านั้น ขณะที่ รูปแบบที่ไม่ได้ใช้กำลังอื่นๆ เช่น การพูดแทะโลง หลอกล่อหรือใช้การข้องผู้ชาย และการบ่นบายอมม่อมเหล้าเพื่อให้ผู้หญิงยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย จึงไม่ถือว่าเป็นความรุนแรงทางเพศ ดังนั้น เมื่อวัยรุ่นให้ความหมายของความรุนแรงทางเพศดังกล่าวว่าไม่เป็นความรุนแรงทางเพศ วัยรุ่นชายจึงกระทำการท่าความรุนแรง ซึ่งปราศจากการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ในการสัมพันธภาพระหว่างสามีและภรรยา เพราะทั้งวัยรุ่นชายและหญิงยอมรับให้สามีบังคับมีเพศสัมพันธ์หรือข่มขืนภรรยาด้วยได้

สรุปได้ว่า การให้ความหมายดังที่ค้นพบนี้ในกลุ่มหมุ่มดาวของบุคคลปัจจุบัน เป็นมาตรฐานให้การทำความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงยังคงเกิดขึ้นและดำเนินต่อไปในสังคมไทย ดังนี้

ที่มาสังเกต ดีอ การให้ความหมายของความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงของวัยรุ่นทั้งชายและหญิง ที่ไม่ถือว่าเป็นความรุนแรงทางเพศ เช่น การพูดแทะโลง การใช้ความรุนแรงทางเพศ กระทำการที่ฝ่ายหญิงวิจิกกังวล และยอมมีเพศสัมพันธ์ เหรากระด้าฝ่ายชายไม่รัก เสียความรู้สึก กลัวถูกเลิกคบ เป็นเงื่อนไขทางวัฒนธรรมของสังคมไทยที่ด่างจากสังคมอื่นๆ กล่าวคือ สังคมเปิดโอกาสและให้สำนักเรื่องเพศของผู้ชายอยู่เหนือกว่าผู้หญิง ดังนั้น งานวิจัยจึงเรียกเหตุของ การทำความรุนแรงทางเพศดังกล่าวเช่นนี้ว่าเป็น “ความรุนแรงทางวัฒนธรรม”

นอกจากนี้ ผลการวิจัยสนับสนุนว่ามีเหตุปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมอยู่เบื้องหลังการให้ความหมายเช่นนี้ของวัยรุ่นไทย เพราะสังคมไทยเปิดโอกาสและยอมรับในวิวัฒนาการเพศสภาพ (gender discourse) ให้เพศชายแสดงออกถึงความเห็นอกหักต่อเพศหญิง ถือว่าเรื่องเพศเป็นแรงขับ ตามธรรมชาติของเพศชาย และผู้ชายต้องเป็นฝ่ายเริ่มแสดงออกในเรื่องเพศ ขณะที่ ผู้หญิงต้องมีการแต่งกายที่เหมาะสม ไม่แสดงอาการยั่วยวนอารมณ์เพศชาย ต้องรักษาอ่อนสงวนด้วย และไม่แสดงออกทางเพศ ซึ่งวิวัฒนาการทั้งหมดนี้ ในความหมายของฟูโค (Foucault, 1979) ถูกสร้างขึ้นเพื่อสร้างไว้ ซึ่งความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างหญิงและชาย โดยสังคมไทยได้ยอมรับให้รากธรรม蒂ของความรู้ตั้งแต่ xưa ถูกสร้างเป็นความรู้และมีคติอยู่บ้าง (discursive practice) เป็นแนวทางสำหรับเพื่อ

จะเห็น ขณะเดียวกัน การที่วัยรุ่นเหยื่อย้อนรับความมีอำนาจเหนือกว่าในเรื่องเพศของชาย ด้วยการไม่ตอบโต้หรือไม่แสดงความไม่พอใจเมื่อถูกสั่งเกินและทำความรุนแรงทางเพศ นับเป็นการผลิตข้า (reproduce) ร่างเป็นสิ่งที่ชายไทยพึงกระทำได้เป็นเรื่องปกติธรรมชาติ และเพิ่มการกระทำเช่นนี้ขึ้นอีก

ถึงไปกว่านั้น ชุดความรู้ก่อตุ้นที่สองที่เป็นเหตุเบื้องหลังของการให้ความหมายของวัยรุ่น ได้แก่ วากกรรมทางการแพทย์ ซึ่งได้ชี้นำการแสวงขอภัยอย่างของมนุษย์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยจัดประเภทให้คนกลุ่มหลักเป็นคนปกติ และกลุ่มส่วนที่เหลือให้ถูกปฏิบัติเป็นอื่น (Otherness) ได้แก่ คนไม่ปกติ ผู้ที่เข้มป่วยหรือแม้แต่การเป็นคนบ้า ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่จากงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพิจารณา ผู้ชายที่กระทำความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง รับเป็นผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตใจ กล่าวคือ มีบัณฑุ ของการให้อภัย หรือลดความต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้กระทำของผู้ชายลงกว่าที่ได้กระทำจริง ซึ่ง งานวิจัยพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องทั้งหมด เพราะมีเพียงส่วนน้อยของผู้กระทำเท่านั้นที่มีความ เจ็บป่วยทางจิตใจ แต่เป็นพาระเหตุปัจจัยทางสังคมอีกที่เป็นประเด็นสำคัญมากกว่า ที่ทำให้ผู้ชาย กล้าคิดและกล้ากระทำความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง ดังที่งานวิจัยให้อธิบายอีกประการหนึ่ง คือ วิธีพัฒนาของกลุ่มเพื่อน เพราะเห็นด้วยปางจากเพื่อนที่กระทำได้เป็นปกติ ซึ่งประเมินว่าสังคมกลุ่ม เพื่อนยอมรับในการกระทำตั้งแต่ล้า ซึ่งคิดว่าตนเองก็สามารถกระทำได้เช่นกัน

ขณะเดียวกัน การยอมรับในมายาคติว่าผู้หญิงเป็นเหตุทำให้ผู้ชายต้องกระทำความรุนแรง ทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการตั้งสายเชือกขวน แสดงกิริยาขี้ยวน หรือให้ทำ ฯลฯ งานวิจัยพิจารณา ว่า เป็นสุนนของจากทัศนะของความสัมพันธ์เชิงล้ำนา ที่ให้ถูกต้องแก่ฝ่ายชายแต่ฝ่ายเดียว ขณะที่ ได้ยก ภาระและความรับผิดชอบเกือบทั้งหมดให้แก่ผู้หญิง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง

ประเด็นการใช้ศาสตร์การบังคับมีเพศตัวพันธ์ที่มีความรุนแรงน้อยกว่าการบ่อมีน พบได้ใน งานวิจัยหลายงานที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน อาทิงานของ นันทพันธ์ ชินคำประเสริฐ (Chinlumprasert, 2000) ในกลุ่มนักศึกษาตัวบงกชญาครร ที่ใช้ศาสตร์ แทนการบ่อมีนคือ ชินใจ ชินบังคับ ไม่เดิมใจ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ว่า เป็นการยกประไชน์ให้แก่ผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เนื่องจากเป็นนัยยะที่ ถอดความไม่ถูกต้องและความรับผิดชอบของการกระทำของผู้ชายลงเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมากกว่า ประไชน์ที่ผู้หญิงจะได้รับจากภาระถูกต้องในฐานะผู้ชายถูกกระทำ

4.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยข้างต้น ทั้งในส่วนของการให้ความหมายในทัศนะของวัยรุ่น และเหตุปัจจัย ทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งมีข้อเสนอในการนำไปใช้เชิงนโยบายว่า ต้องสร้างและกำหนดให้เกิดการ เรียนรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องและครบถ้วนบูรณาในกลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะมิวสิคก้าบทไทยไปในเชิง สังคมและวัฒนธรรม ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและการให้คุณค่าระหว่างเพศ ที่ทำให้เกิดสองเพศมีความ

เข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของตัวเองและฝ่ายตรงข้ามย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้เกิดความสมดุลย์ระหว่างเพศเพิ่มมากยิ่งขึ้น ได้แก่

- กำหนดนโยบายและกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ เพศสภาพ ครอบคลุม ความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง ในระบบการศึกษาของโรงเรียน โดยเริ่มวางแผนรู้สึก ดังแต่ระดับชั้นเรียนอนุบาล (กทดยา, 2545: 34) มีเนื้อหาอย่างต่อเนื่องจนถึงระดับ อุดมศึกษา ขณะเดียวกัน กิจกรรมการสอนในกระบวนการเรียนรู้นี้กระบวนการ โรงเรียน ได้แก่ รายการโทรทัศน์ วิทยุ ที่อิเล็กทรอนิกส์ หนังสือและวารสาร และหน่วยงาน เอกชน รวมทั้ง มีการพัฒนาการเรียนรู้สู่สาธารณะทุกช่วง จนกระทั่งถึงการทำงาน โดยผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความเข้าใจถึงเป้าหมายร่วมกัน โดยตัวอย่างของเนื้อหา การเรียนรู้ที่ควรมี ได้แก่
  - ความเท่าเทียมกันของเพศสภาพ (Gender equality) บทบาท หน้าที่ และ ความรับผิดชอบ ที่ชายและหญิงซึ่งแต่ละฝ่ายมีต่อการระหว่างกัน เช่น อำนาจที่เท่า เทียมกันระหว่างเพศในการคิด ตัดสินใจ และการตัดสินใจ
  - เพศศึกษาแบบองค์รวม (Sexuality education) ซึ่งนอกจากจะมีเนื้อหา ครอบคลุม 6 ประเด็นที่เน้นให้ยกเว้นการคบกันทั้ง ได้แก่ พัฒนาการของมนุษย์ (human development) ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ (relationships) ทักษะชีวิค (personal skills) พฤติกรรมทางเพศ (sexual behaviors) ดู ภาพทางเพศ (sexual health) โดยเน้นมุ่งกับมิติทางสังคมและวัฒนธรรม (society and culture) ด้วยแล้ว ความเด่นประเด็นเชิงสังคมอย่างรอบคัน ก่อตัวต่อ นอกจากการให้ข้อมูล (information) อย่างถูกต้องและครบถ้วน ความ เป็นจริง ความเนื้อหาดังข้างต้นแล้ว ต้องทำให้เกิดทัศนคติ คุณค่า และ ความเข้าใจ (attitudes, values, and insights) ด้วยการพัฒนาความเชื่อและ คุณค่าทางเพศอย่างสร้างสรรค์ เข้าใจถึงเพศสภาพที่แตกต่างกันของหญิง และชาย เรื่องที่สาม ได้แก่ ความสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างเพศ (relationships and Interpersonal skills) หมายถึง การสื่อสาร การตัดสินใจ และทักษะการปฏิเสธ ประดิษฐ์สุคท์กับ คือ ความรับผิดชอบ (responsibility) ต่อตนเองในความสัมพันธ์ระหว่างเพศ สาหัส เช่น การขับขึ้นในเรื่องเพศ (กทดยา, 2545: 32-33) เป็นต้น
  - ทัศนะต่อผู้ถูกกำเนิดขึ้น และการปั้นเปลี่ยนมาหากัน (Rape Myths) ที่มีต เพียงหรือไม่ถูกต้องดังที่พบจากงานวิจัย ได้แก่ ผู้หญิงเป็นสาเหตุให้มีการ ปั้นขึ้น เช่น แต่งตัวยั่วยวน และลงกิริยาเชิงชุ่วชัน และการที่ผู้หญิงเข้าไปใน ห้องด้วยกันตามส่าพัง หมายถึงต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย เป็นต้น ฯลฯ

- กำหนดนโยบายและกลยุทธ์การปรับเปลี่ยนเชิงรุก และร่วมทำงานเป็นเครือข่ายที่สนับสนุนและร่วมกันพัฒนา สำหรับหน่วยงานของระบบโรงเรียนร่วมกับภาครัฐ เพื่อระลึกพัฒนาการครุภารกิจภายในระบบโรงเรียน คงไว้ความสามารถครอบคลุม และทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความต้องการปัญหาและสภาพสังคม ซึ่งงานวิจัยพิจารณาแปลงหน่วยงานได้เป็นศึกคุณ คือ ภาครัฐหรือระบบการศึกษาในโรงเรียน กคุณที่สอง คือ หน่วยงานของระบบ เช่น องค์กรพัฒนาสังคม กลุ่มประชาคมต่างๆ กคุณที่สาม คือ องค์ประกอบของทางสังคมอื่นๆ เช่น ศิลปะนิทรรศ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาคบันช์ นวนิยาย วรรณกรรม สื่อสิ่งพิมพ์และเทคโนโลยี และกคุณที่สี่ คือ บุคคลสาธารณะต่างๆ ในระดับปัจจุบัน ได้แก่ ประชาชนทั่วไป ผู้ปกครอง เป็นต้น
- นอกจากนี้ ยังต้องพิจารณากำหนดนโยบายและกลยุทธ์เพื่อการเปลี่ยนแปลง ในระดับต่างๆ ซึ่งงานวิจัยเสนอให้พิจารณาอย่างน้อย 3 ระดับ ได้แก่ ระดับโครงสร้าง หรือศ้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ การสร้างและปรับเปลี่ยนระบบความเชื่อและท่านยอมความสัมพันธ์ที่ถูกช่วย และเรื่องเหตุ ระดับที่สอง คือ ระดับสถาบันต่างๆ ได้แก่ ชุมชน โรงเรียน องค์กรพัฒนาส่วนท้องถิ่น องค์กรศาสนา ที่ทำงาน และระดับที่สาม คือ ระดับปฏิบัติพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น พอกันดูก ฟังกันดู ให้กันดู เพื่อกันเพื่อน และระหว่างครุภัณฑ์กันเรียน ฯลฯ เป็นต้น

4.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ประเด็นที่ขาดหายไปในการศึกษานี้ ได้แก่ การที่ยังถูกถือการสร้างหรือสถาปนาอัตลักษณ์ ภายในของบุคคล (it constitution at the level of individual subjectivity) (Jackson, 1996: 22-23) หรือการสร้างความเป็นตัวตน อัตลักษณ์ (identity) และการแสดงออกของวัยรุ่นไทย โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิง ว่ามีกระบวนการอย่างไร ผู้หญิงใช้อะไรเป็นมือของหลังการท่องเที่ยวท่องเที่ยวที่เห็นอย่างของเพศชาย และมีปัจจัยอย่างไรบ้าง เป็นสิ่งสนับสนุนและเป็นอุปสรรค ต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ที่เชื่อมโยงกับความหมายในระดับบุคคล เช่นนี้ ซึ่งควรจะได้มีการศึกษาต่อไปอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้มีความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมและวัฒนธรรมไทยมากยิ่งขึ้น ตามส้าตับ

นอกจากนี้ ศ้านบริบทโรงเรียน ที่นับว่าเป็นสภาวะแวดล้อมทางสังคม ที่มีความสำคัญของนักเรียนมากจากบริบทครอบครัว ก็เป็นประเด็นที่ควรให้ความสนใจเชิงอิทธิพลของการให้ความหมาย และเหตุที่มาของทางสังคมและวัฒนธรรมในกอุ่มเป้าหมายที่ทำลังศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียน ศ้าอ่างปัจจัยที่ส่งพิจารณา ได้แก่ กฎระเบียบข้อบังคับ บทลงโทษ ความสัมพันธ์เชิงล้านจังหวัดที่บูรณาการ กฎระเบียบในโรงเรียน และความสัมพันธ์เชิงสังคมระหว่างวัยรุ่นด้วยกันเอง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กฤตยา อารานิจกุล (2542). ความรุนแรงต่อผู้หญิง: ภัยมีด ภัยเปืน มนุษย์เส้นทางชีวิตของผู้หญิง. ใน ศิมพวัลย์ บุญมงคล และคนอื่นๆ (บรรณาธิการ). รือสวังของศักดิ์ความคิดเรื่องผู้หญิง. (หน้า 29-37). กรุงเทพมหานคร: เจนาเดชร์เพลส.

_____ (2545). เพศศึกษา. ใน กนกวรรณ ธรรมราษณ และคนอื่นๆ (บรรณาธิการ). โครงการติดตามสิทธิการเรียนรู้พันธ์ ตาม ICPD and ICPD +5. (หน้า 487-544) กรุงเทพมหานคร: เจริญศึกษาพิมพ์.

กฤตยา อารานิจกุล และนภาภรณ์ หวานน้ำ. (2533). รายงานการวิจัย เรื่อง สถานการณ์ โอกาส และปัจจัยทางของเด็กหญิงไทย. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

กฤตยา อารานิจกุล และวราภรณ์ แซ่บสินทิ. (2537). รายงานการวิจัย เรื่อง รับรู้เรื่องกับการเรื่อง ประเวณี. เชียงใหม่: ศูนย์ศิริศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จารชา ศุภารณฑ์. (2535, 28 สิงหาคม). พัฒนาการครอบครัวและบทบาททางเพศ. ในเอกสารการตั้นนานา กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมในครอบครัวต่อบทบาททางเพศ. กรุงเทพ. โรงเรียนแม่โจดศิริค.

ชาย โพธิสิริ. (2535, 28 สิงหาคม). กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมในครอบครัวต่อบทบาททางเพศ ในคนรายเบตเมือง. ในเอกสารการตั้นนานา กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมในครอบครัวต่อบบทบาททางเพศ. กรุงเทพ. โรงเรียนแม่โจดศิริค.

นิติ เมียวศรีวงศ์. (2533a). ผู้อ้างสิทธิ์. ใน หมายเหตุพันธุกรรมร่วมสมัย. (หน้า 112-122). กรุงเทพ: สำนักพิมพ์มติชน.

_____ (2533b). ผ้าขาวม้า ผ้าอิน กระเบงเงิน. ใน หมายเหตุพันธุกรรมร่วมสมัย. (หน้า 112-122). กรุงเทพ: สำนักพิมพ์มติชน.

_____ (2545). เพศและยานพา. ใน เรื่องเพศ ความคิด ตัวตน มากด้วย สุนัข เกย์ เพศศึกษา และความประทุน. (หน้า 35-42). กรุงเทพ: โรงพิมพ์พิชเน.

ราวีด ดุษพานิช. (2531). หัวใจไม่มีตัวเกิน: ประวัติศาสตร์ผ้าเมือง. บ้านไม้ริมน้ำ, 4 (4), 51-58.

ศิมพวัลย์ บุญมงคล. (25437). รายงานการวิจัย เรื่อง ระบบความเชื่อและพฤติกรรมต่อความอัมพันธ์ ทางเพศและเพศสภาพในครอบครัว. กรุงเทพ: กรุงเทพธุรกิจ.

บพต ตันตสมบัติ. (2535, 28 สิงหาคม). กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมในครอบครัวต่อบทบาททางเพศ การมีสิทธิ์ทางชีวภาพเหนือ. ในเอกสารการตั้นนานา กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมในครอบครัวต่อบบทบาททางเพศ. (หน้า 39-57). กรุงเทพ. โรงเรียนแม่โจดศิริค.

วารุณี ภูริสินธิวงศ์. (2546). ความเป็นผู้หญิงในสังคมไทย (Online). Available: <http://www.vip.msu.edu/fineartcmw/newpage17.htm> (13/4/2003).

สุกัญญา หาญคระภูม. (2536, 27-28 พฤษภาคม). บุรุษยชาตินี้เป็นเข้าของประเวณี. เอกสารตั้นนานา การป้องกันเชื้อเอชไอวีผู้หญิง ก่อนที่จะสายเกินแก้. เชียงใหม่: โรงเรียนเชียงใหม่ปีกุลคำ.

Baker, S., et al. (2000). Sexual Behaviors among Thai College Students. Proceeding on National Conference of Demography. (pp. 102-131). Bangkok, Thailand.

Barnett, W. O., Miller-Perrin L. C., & Perrin, D. R. (1997). Family Violence across the Life span: An Introduction. London: Sage Publications.

Browne, A., & Finkelhor, D. (1986). Impact of child sexual abuse: A review of the Research. Psychological Bulletin, 99, 66-77.

Campbell, O., et al. (1999). Social Science Methods for Research on Reproductive Health. Geneva: World Health Organization.

Chinlumprasert, N. (1995). Early In-school adolescent Girls in Transition a Peri-urban Northern Thai Community Perceptions of Gender Role and Sexuality. Ph.D. Thesis in School of Nursing, University of Illinois, Chicago.

Dobash, E., & Dobash, R. (1992). Violence against Women. In, Women, Violence, and Social Change (pp. 1-14). New York: Routledge.

Finkelhor, D., & Yllo, K. (1983). Rape in Marriage: A Sociological View. In D. Finkelhor & et al. (Eds.), The Dark Side of Families: Current Family Violence Research. California: SAGE Publications.

Fongkaew, W. (1995). Early In-school adolescent Girls in Transition a Peri-urban Northern Thai Community Perceptions of Gender Role and Sexuality. Ph.D. in School of Nursing, University of Washington, Seattle.

Ford, N., & Kittisuksatit, S. (1996). Youth Sexuality: The Sexual Awareness, Lifestyles and Related-Health Service Needs of Young, Single, Factory Workers in Thailand. Nakornpathom: Institute for Population and Social Research.

Frey, H. J., & Fontana, A. (1993). The Group Interview in Social Research. In D. Morgan (Ed.). Successful Focus Groups: Advancing The State of The Art. California: Sage Publications.

Havanon, N. (1996). Talking to Men and Women about their Sexual Relationships. In S. Zeldenstein, & K. Moore (Eds.), Learning about Sexuality: A Practical Beginning (pp. 110-118). New York: The Population Council.

Havanon, N., Knodel, J. & Bennett, T. (1992). Sexual Networking in Provincial Thai Setting. Bangkok: G.M. Press.

Heise, L. L. (1993). Violence Against Women: The Missing Agenda. In M. Koblinsky, J. Timyan, & J. Gay (Eds.), The Health of Women: A Global Perspective. Colorado: Westview Press.

Heise, L. L., Pitanguy, J., & Germain, A. (1994). Violence against Women: the Hidden Health Burden. World Bank discussion papers 255, چاٹເຊົາການ.

Iyrapattana, M. (2000). First Sexual Partner of Rural Thai Male Youth. M.A. Thesis in Population and Social Research), Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.

Jackson, S. (1996). Heterosexuality as a Problem of Feminist Theory. In L. Adkins, & V. Merchant (Eds.), Sexualizing the Social: Power and the Organization of Sexuality. Hampshire: Macmillan Press.

Kalichman, S. C., et al. (1998). Sexual Coercion, Domestic Violence, and Negotiating Condom Use among Low-income African American Women. Journal of Women's Health, 7(3), 371-378.

Keyes, C. F. (1984). Mother of Mistress but Never a Monk: Buddhist notions of Female Gender in Rural Thailand. American Ethnologist, 11(1), 223-241.

Kirsch, T. A. (1975). Economy, Politics, and Religion in Thailand. In G. W. Skinner, & A. T. Kirsch (Eds.), Change and Persistence in Thai Society: Homage in Lauriston Sharp (pp. 172-196). Ithaca: Cornell University Press.

Koetsawang, S. (1987). Siriraj Hospital Adolescent Counseling Program 1983-1985 Report. Bangkok: Theera Press.

Koss, P. M. (1990). The Women's Mental Health Research Agenda: Violence against Women. American Psychologist, 45(3), 374-380.

_____. (1993). The Impact of Crime Victimization of Women's Medical Use. Journal of Women's Health, 2(1), 67-72.

_____. (2000). Acquaintance Rape: A Critical Update on Recent Finding with Application to Advocacy [Online]. Available: http://www.vip.msu.edu/theCat/Cat_Author/MPK/Colorado

Krueger, A. R. (1994). Focus groups: A Practical Guide for Applied Research. (2nd ed.). California: Sage Publications.

Lanier, C. (2001). Rape-Accepting Attitudes: Precursors to or Consequences Of Forced Sex. Violence Against Women, 7(8), 876-885.

Limsuphan, S. (1997). Cultural Dimensions of Control and Protection of Sexual Life: The Case of female adolescent in Urban Poor Community of Bangkok. Unpublished master's thesis, Mahidol University.

Lyttleton, C. (1999). Changing the Rules: Shifting Bounds of Adolescent Sexuality in Northeast Thailand. In J. Peter, & C. Nerida (Eds.), Genders and Sexuality in Modern Thailand (pp. 28-42). Chiang Mai: Silkworm Books.

Monto, M., & Hotaling, N. (2001). Predictor of Rape Myth Acceptance Among Male Clients of Female Street Prostitutes. Violence Against Women, 7(3), 275-293.

Ngamprapasom, N. (2001). The First Sexual Intercourse of Thai Men. Ph.D. Thesis in Demography, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.

Nopkesorn, T., et al. (1993). Sexual Behavior for HIV-Infection in Young Men in Payao. n.p.: Kal Somdej Pranaresuan Hospital.

Packard-Winkler, M. (1998). Knowledge, Sex, and Marriage in Modern Bangkok: Culture Negotiations in the Time of AIDS. Ph.D. Thesis in Anthropology, Faculty of the College of Arts and Sciences, American University.

Podhisita, C., & Pattravanich, U. (1995). Youth in Contemporary Thailand: Results from Family and Youth Survey. Nakornpathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.

Podhisita C., Xenos, P., & Varangrat, A. (2001, May). The Risk of Premarital Sex Among Thai Youth: Individual and Family Influences. In The 5th ASEAN Inter-University Conference. Singapore: University of Singapore.

Porapakkham, Y., Vorapongsaethorn, T., & Pramanpol, S. (1985). Review of Population and Family Planning Related to Needs of Adolescents. Bangkok: Faculty of Public Health, Mahidol University.

Prasartkul, P., et al. (1987a). Rural Adolescent Sexuality and The Determinants of Provincial Urban Premarital Adolescent Sex. Nakornpathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.

_____. (1987b, November 26-27). Premarital Sex Behaviors of Urban and Rural Adolescents. Proceeding of National Population Seminar. The Thai Population Association. Nakornpathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.

Shanier, A., et al. (1998). Sexual abuse and Young Adult Reproductive Health. Path finder International, Washington D.C.: FOCUS on young adult.

Straus, M. A., Gelles, J. R., & Steinmetz, S. (1981). Behind Closed Door: Violence in the American Family. New York: Anchor Press.

United Population Fund; UNFPA. (1998). Reproductive Health Effects of Gender-based violence: Policy and Program Implications. Washington D.C.: Program advisory note No.6.

Vance, S. C. (1984). Pleasure and Danger: Toward a Politics of Sexuality. In CS. Vance (Ed.), Pleasure and Danger: Exploring Female Sexuality. London: Routledge & Kegan Paul.

Van Esterik, P. (1999). Repositioning Gender, Sexuality, and Power (in Thai) Studies. In Peter Jackson and Nerida Cook (eds.) "Genders and Sexuality in Modern Thailand". Chiang Mai: Silkworm Books. (p 275-289).

VanLandingham, Mark; Suprasert, Somboon; Sittitrai, Werasit; Vandhanaputti, Chayan and Grandjean, Nancy. (1993). "Sexual Activity among Never-married Men in Northern Thailand". Demography 30(3): 297-313.

Wongtai, P. (1992, August 28). Social Learning Process in Family: A Case Study of Gender Role in Central. In, Social Learning Process in Family to Gender Role. Bangkok: Majestic Palace Hotel.

_____. (2001). Gender and Culture. (2nd ed.). Bangkok: Ruankaew Press.

Yoddumnern-Attig, B. (1981). Premarital Use of Family Planning: Effects on Age at Marriage. IPSR Publication No. 48. Nakorn Pathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.

Output จากการวิจัยที่ได้รับทุนจากสกอ.

1. ผลงานตีพิมพ์วารสารวิชาการนานาชาติ

อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสาร "VIOLENCE AGAINST WOMEN" (ISSN 1077-8012) by Sage Publications, 2455 Teller Road, Thousand Oaks, CA 91320

2. การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

อยู่ในระหว่างการพิจารณาอวัยทุนจาก "สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย" เพื่อจัดการสัมมนาเป็นเวลา 1 วัน ในเดือนตุลาคมหรือกันยายน โดยผู้เข้าร่วมสัมมนา คือ อาจารย์ และนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาของจังหวัดพื้นที่ ที่ทำการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลการวิจัย และการสื่อสารให้เกิดเครือข่ายเพื่อ สำนักงานป้องกันและแก้ไขปัญหาทั้งในระดับอาจารย์และนักเรียน

3. อื่นๆ

อยู่ในระหว่างดำเนินการ ส่งผลงานวิจัยเพื่อเข้าร่วมนำเสนอในการประชุมประจำปี "ประชารากรศาสตร์แห่งชาติ" ณ โรงแรมบางกอกพาราเล็ก กรุงเทพมหานคร ในระหว่าง วันที่ 20-21 พฤศจิกายน 2546

ภาคผนวก

The meaning of sexual violence

Abstract

This study concentrated on meaning of sexual violence in both Thai male and female adolescents' view. The population were in schools; middle, high, and vocational schools in central part of Thailand. Twenty-seven in-depth interviews were qualitatively analyzed, including 6 group-discussions classified by sex and education levels.

The study revealed that Thai adolescents gave the meaning of "sexual violence" only in terms of physical violence, whereas there was a myth that if women refused or did not need sex, they had to shout, struggle, etc. In fact, women might not have a chance to fight because they were drunken, and drug abused. And male adolescents tended to provoke women by words rather than forcing if they wanted to have sex. Social and cultural issues that affected these meanings were; the acceptance of gender discourse (which apparently occurred between husband and wife's relationship), the belief of medical oriented that man who did this had mental illness, the non-refuse reaction of women which led to reproduction, pressure among friends, and the acceptance of rape myths e.g., women was the cause of action, such as seductive dresses, seductions.

Foreword

Problems about female sexual violence in Thai society were reported continuously in public through media, especially rapes. Most men who did were their known people; classmates, teachers, relatives, neighbors, or even their fathers. But

existed researches focused on selective population such as imprisoned men, who did not represent general population.

This study believed that causes of female sexual violence partly depended on meaning of this action whether there was violence involved or not. While we studied how social and cultural factors affected these attitudes. So this study tried to explain and find out more concise answers for Thai society, especially from adolescents who were in the beginning of sex study, we hoped this would be beneficial for future policy and practice to prevent and solve these problems.

History of Thai gender and sexuality

Although Thai women were quoted to have more social roles than other Asian women (Wongtet, 1992: 73-82; Packard-Wankler, 1998: 40). The truth was that conventionally Thai men had more power than women socially and economically; e.g., Thai men tended to have many wives (Sukpanit, 1988: 51-58). Thereafter, the law was corrected that man can marry one wife at a time. Women then struggled and began to have more power in economy. They went out to work and earned, finally, women apparently had superior roles over men in house-works and economy. Including agricultural works, which Thai women really had cooperation in production. In trading, women could also be traders. In economical stability, women were expected to have more stability than men (Aeoirtwong, 1990a: 112-122). They accepted that to work was still not out of greed (Kirsch, 1975; Keyes, 1984). While religious belief about Karma was that being women meant they had sins and did not have enough goodness, which means men have more goodness than women. Another reason is that men can go into

monks and study doctrines to reach Nirvana which is the highest goodness of all, whereas being a nun is not the way. Women cannot pass goodness to their parents. Being a nun only let that woman get away from grief (Rapeepat 1990: 81-82 cited by Wongtet, 2001: 344-345).

Hence, being Thai women were inferior to men. If a daughter could earn money to feed the whole family meant less than men. Men's roles were: being a monk or had good jobs, being bosses (Podhisita, 1992: 32), or bringing fame, powers, and pride to families (Aeosriwong, 1990a: 112-122). Drinking, or involving in bad things for men were accepted in rural and slum areas that these things might lead fame and powers to families (Aeosriwong, 1990b: 90-110). But if a daughter could not feed parents, they would be blamed and gossiped. And western attitudes that women's jobs such as housekeeping, raising children, and vegetable growing were not considered being productive in labor system (Wongtet, 2001: 342-343).

And for sexuality in Thai society. It was not spoken openly since old times, but was partly included in stories, lullabies, and religion. While laws, literatures, and sexuality subjects mentioned about sex only in some ways, e.g., physical changes but lacked dimension variations, especially emotional dimension, and social and cultural beliefs (Aeosriwong, 1990b: 112-122).

In the past few decades, Thai society accepted having sexual intercourse as a promise of marriage. Therefore, some Thai men used forces to have sex and came back to apologize women's parents and married. Women also accepted the condition

that they would accept men who they had sex with as husbands, although women did not like them. That is to say that to culturally solve problem of rapes in Thai society at that time was to have women marry men who raped them (Heise, 1993: 176). This led raping to be accepted socially. And if there were no marriage, neighbors would gossip and blamed women. So, raped women and families were inevitably social victims, whereas rapists were righteous.

In contrary, Thai society had sex attitude for women opposite to men. Being women must not involve on sex. This concept was transmitted high institute to be in practice and cultural beliefs. As mentioned in "Thai women's characters" by committee of women's role reinforcement and Thai council of social welfare in 1980; female adolescents' properties were as follows: (Hantrakul, 1993: 14)

- Be calm in manner and behaviors
- Be artful in dresses according to time and place, neat tidy and beautiful
- Be non-seductive, do not provoke men, and keep virginity till marriage.

Those concepts were passed and still accepted among 12-13 years old female in northern part of Thailand that "good women" must not interest in sexuality, innocence in sexuality and must not show off expression about sex (Fongkaew, 1995). Until lately that Thai technocrats mentioned about double standard in sexuality that society and Thai women accepted pre-marriage of men, whereas Thai women had to keep virginity until marriage (Archavanitkul, 1999; Boonmongkon, 2000: 9).

Differences by regions and classes

For the last decade, anthropologists emphasized differences among various parts of Thailand. For example, Female teenage peasants in the north were major workers of the families more than male, and were matriarchal. Men had to move into women's house (Matrilocality). Men had to work for women's families and be under control of women's fathers (Santtasombat, 1992: 39-57). Neighbors' gossiping and respect to passed ancestors' spirits were shield to protect women from notorious towards their families and themselves. Whereas in central part of Thailand, There were bilateral respect, born child was center of interest for both men and women's sides (Wongtet, 1992: 72-74). Moreover, central region had shifted from conventional farmers' society to hierarchy and bureaucracy system, the addition of merchants and Chinese traders. And occurrence of new groups from changes in production system was businesspersons, executives, and technocrats. These were the most powerful groups in urban society.

The point was beliefs of high and middle classes had impact upon ordinary people through education system, tradition and culture (Wongtet, 1992: 73-82). We might say that source of influencing factor towards Thai adolescents came from various Institutes and environments; families, academic Institutes, mass media, and peer pressure (Podhisita, 1992: 32-33).

Thai adolescents' sexuality and sexual violence

Thai Adolescents' sexuality had developed step by step. Male and female tended to accept pre-marriage sex (Prasartkul et al., 1987; Archeavanitkul and

Chamsanit, 1994), especially among men (Limsumphan, 1997). Among Bangkok's male adolescents in high school, median age of first sexual intercourse had dropped from 17-18 (Havanon, Knodel, and Bennette, 1992: 9; Van Landingham et al., 1993; Podhisita and Pattaravanich, 1995; Ford and Kittisuksathit, 1996) to 16-17 years of age (Ngamprapasom, 2001), with a minimum of 9 years old among high school students in Bangkok (The Thailand Health Fund, 2002). And median age of first sexual intercourse in urban area was at least 1 year lower than in rural area. Also in-school adolescents had median of first sexual intercourse lower than off-school adolescents (Ngamprapasom, 2001).

Recent studies found shift of sexual partners in Thai male adolescents. Conventionally they were female prostitutes (Koetsawang, 1987; Nopkasorn et al., 1993; Van Landingham et al., 1993; Archavanitkul and Chamsanit, 1994). Trend of involving with prostitutes had decreased. But the number of sex among friends and lovers had increased (Archavanitkul and Chamsanit, 1994: 40; Podhisita and Pattaravanich, 1995; Iyarapattana, 2000; Ngamprapasom, 2001), especially in-school adolescents. For example, almost half (45%) of male students of a teacher training colleges in central region who ever had sexual experience revealed that their sexual partners were their lovers (98%). And only 6% had sex with prostitutes (Baker et al., 2000: 102-131). Although sexuality among female was lower than male (Podhisita, Xenos, and Verangrat, 2001: 5), but the figure raised rapidly; from 1/13 in last decade (Koetsawang, 1987) to 1/3 nowadays (Baker et al., 2000: 102-131).

Although, there were more than 50 studies about sexual violence in Thai society (Archavanitkul, 1999: 515-516). Most of them were quantified by master degree students. It's a pity that they were small projects; the explanation of level and severity of the problems could not be good representatives. However, the study of Archavanitkul and et al, that was the first research in large population (Archavanitkul et al., 2001: unpublished). The study was about various forms of domestic violence, especially between husbands and wives or intimate partners. The study revealed that 29% of Thai women who ever had partners experienced sexual violence from husbands or lovers (lifetime proportion). Sixteen percent ever experienced sexual violence and 26% had unwilling sexual intercourse in the last 12 months. While there were incidence that women were harassed or forced to have sex from family members in proportion of 6% in women less than 15 years old, and 4% when they were more than 15 years of age.

What appeared through media gave answers to the acceptance in an increasing trend. For example, 15 years old female was harassed by teachers, decided to have sex with her lover, was pregnant and had abortion, addicted to drugs, and tried to suicide (Bangkok Business, April 15th, 2002). Or other news from major big cities in other regions such as, female teenager was footed to rape and strangulated in the farm in Ayudithaya Province (Thai Rat, December 19th, 2001). Or report of 11 male teenagers in Nakornprathom Province footed 8-grade female student to rape twice in two weeks' time. And three 14 years old male students raped 2 female classmates many times in Angthong Province, only to know that the two females ever had sex before. Furthermore, Qualitative In-depth interview from male teenagers 17-24 years old in vocational school in Bangkok and central region revealed more acceptances in

sexual violence. Most male teenagers wanted to have sex with their girlfriends and had attitude towards their partners that they were only objects to relieve their sexual needs. To fool women to have sex with them were their pride and challenging issue for their being male. Moreover, there were discussions about forcing women to have sex with them openly without worries or guilt (Archavanitkul and Chamsanit, 1994: 45-47).

Methods and Materials

The study was qualitatively analyzed, which could go deep into context of meaning, and rose from their own explanatory view. First, the study included 6 focus group discussions from middle school, high school and vocational students. We divided those groups according to sex and educational level. Each group consisted of 6-8 adolescents, which was appropriate for them to express equally (Krueger, 1994: 78). The groups were homogeneous, i.e.; grade 9 male and female students, grade 11 male and female students, second year vocational school females of accounting department, and second year vocational school males of engineering department. We had a total of 22 female, and 21 male participants.

Table 1 was a conclusion form of 3 vignettes that we used to bring them into group discussion. The three situations were different in level of relationship: acquaintance, courtship and intimate partner.

Table 1 Conclusion of 3 vignettes contexts using in focus group discussion

	Relationship	Timing	Incidence & Places	Sexual Activity
Vignette 1	Acquaintance	One day friendship (Meet in the mall)	Boy's apartment (Common-room, looking TV)	Fondling
Vignette 2	Courtship	9 months friendship (Flirting)	One-night motel (Go to pub and drinking)	Unwanted sex (Girl is unconscious)
Vignette 3	Spouse (1 daughter)	2 years married (3 months dating)	Their house (Wife is tired and husband Always drinks)	Forced sex

Before we starting to address three vignettes, the research explored before group discussion to ask meanings of sexual violence from their point of view. It included three situations; teasing or joking of male to female adolescent as 'No seats available, but my lap is still available', touching at breasts in pubs, and having forced sex between acquaintance.

Secondly, we had 15 female and 12 male in-depth interviewees from both private and government schools. These key informants came from many ways; selectively chosen from schoolteachers, randomly chosen by teenager product retailers, and by health provider from Promotion Health Center. Then snowball technique was performed to have key informants who gave complete information according to main objectives.

Findings

The research found that "sexual violence" in Thai adolescents' view focused only physical force towards women. Teasing or joking such as 'No seats available, but my lap is available', which there was no physical contact was not quoted as sexual violence. However, both male and female gave the meaning of verbal sexual harassment without physical contact or force to have sex as 'negative feeling' such as; "stress, embarrass, worry, distress, frustrate, dislike, feel bad", which were different levels of negative feeling. In fact, they were all meaning of sexual violence. Therefore, we should propose some other words that had wider aspect to be instead.

Data that supported this conclusion was that both male and female adolescents linked "female willingness" as; if women did not want or disagree, there ought to be fighting, running, or men using forces, beating. For some examples;

"It can't be sexual violence because that man didn't hit or assault. He only push her to lie on the bed"

(Focus group discussion, 3rd year of middle school female students, aged 14-15)

"It's not sexual violence because she didn't resist."

(Focus group discussion, 2nd year of advanced vocational male students, aged 19-21)

We concluded those teenagers' views were wrong, they were myths. Because in raping or forcing to have sex in Thai female, they might not have chances to fight or shouting for help because they wanted to save their lives from being beaten or because

they were not capable to do so owing to drugs or alcohol. For an example of Miss A, a vocational student;

"I was unconscious. When I woke up, I slept beside him in the hotel. ....

I thought he put some anesthetic into what I ate.

(Interview with A, a 20-year old girl in the 2nd year of advanced vocational college)

Another supporting data was that most Thai male adolescents did not use force to have sex, but they used other ways such as; they used cultural conditions because most Thai women were under men's sexual power. They would always worry of making men "unsatisfied, disappointed, etc." including fearing that "not been loved, being left behind, separating" etc. for examples;

"If you don't let me do this, you don't love, do you?"

(Focus group discussion, 8-grade high school female students, aged 17-18)

"One of my friends used to do, finally women had to surrender"

(Interview with A, a 20-year old girl in the 2nd year of advanced vocational college)

Men had attitude that using tricks, deluding, or drugs were not unusual. This study concluded that these acts were "cultural violence"

"Ah, I tried to have sex as desired, I deluded until succeeded"

(Interview with Joe, a 17-year old boy in the 2nd year of vocational college)

"If I wanted her to have sex without using forces, I used sweet talks"

"I asked politely, using some nice words; can I, I beg you?"

(Focus group discussion, 8-grade high school male students, aged 17-18)

"Those who use alcohol to deceive a girl. It's bad, against the law and culture."

But they did. Sometimes I did (laughing), the time has changed, they don't care about tradition now, just don't let her get pregnant"

(Interview with Jack, an 18-year old boy in high school)

In this study, Thai adolescents gave meaning that if men showed their desire of sex to women as 'violence' or not. This derived from acceptance towards dominant sexual discourses, which included as we concluded that

1. Gender discourse is the dominant discourse that was accepted as concept and practice in relationship between Thai men and women. This included male discourse and female discourse. Dominant male discourse that men and women accepted were
  - Men are dominant in sex
  - Men have natural sexual drive
  - Men must initiate sexuality (or actives)

As we found that male adolescent believed that teasing women about sex was a common style of conversation. While a woman accept this as "a common man's behavior".

Whereas dominant female discourse emphasized that women were in 'frame of good Thai lady' e.g. Thai male and female students accepted at least 4 discourses;

- Proper dress according to time and place
- Do not provoke men
- Women had to keep virginity
- Do not show off your sexual desire

Thai women have attitudes that women should not show their bodies in public, do not start sexual relationship with men etc; i.e. Showing or reacting to sex were prohibited for women, especially in public, such as; sitting on men's laps etc. Moreover, touching any women's sexual parts by men should not be allowed. As a female adolescent quoted "tits are reserved, no-one would let men touch them" Or a negative feeling if a woman was touched at her breasts in public as

"Feeling bad, should not do this. If he was a friend, I quit, cannot trust him"

"Lack of respect, give me frustration"

(Focus group discussion, 8-grade high school female students, aged 16-17)

Another interesting point is that 'How this same dominant gender discourse had controlled Thai women?' The study showed that dominant discourse had controlled Thai women from subconscious to expressed behaviors at least 6 aspects; repression, fear, shame, guilt, disgust, and self-blamed that they had omitted social rules or ancestors' teachings.

In case that woman was touched at breasts in pubs, why and how did they react? The study found apparently that they not only did nothing, but also blamed themselves guilty that they should not have gone to that kind of place.

"If it were me, I would do nothing, but I won't slap him, not respond. It is

dirty out there, they are different. It was his guilt as well as mine.

If I did not go there, that would not happen."

(Interview with Bee, a 16-year old boy in 3rd year of middle school)

The study included impacts that happened to female adolescents who experienced the most serious sexual violence, "Rape". As these 3 examples:

"I was very angry, I wanted to kill him....I cried, regretted. It took a year to recover. Why it was me?"

"I didn't think to tell anybody, I was afraid about my education, afraid of bad name. I also feared that my parents would be sad too. I was silent but could not show."

"I did not tell my mother, felt that she might not be able to bear. When I was recovering, I thought of everything, all messed up. I also worried of getting pregnant, but the following day, menstrual cycle came. It was a great relief."

(Interview with A, a 20-year old girl in the 2nd year of advanced vocational college)

"My friends also were upset, they were distant. It was not the same. She felt like worthless, she blamed myself. She trusted him too much."

(Interview with C, a 20-year old girl in the 2nd year of advanced vocational college)

"My neighbor once was raped, she had to move out, because they would often asked."

(Group discussion, the 2nd year of vocational female students, aged 19-20)

The data above apparently showed the dominant discourse in controlling Thai women. They felt sad, miserable, frightened, resent, and shamed with what happened. These also included negative effect upon sexual behaviors and social connection.

2. Medical oriented discourse: Men who talked dirty or exhibit their private parts were considered mentally ill by both male and female adolescents. This reflected beliefs and acceptance that medical oriented was one cause of sexual violence towards female.

"I once saw a man showing his penis on a bus, it was not violent. It is a mental problem."

(Interview with Joe, a 17-year old boy in the 2nd year of vocational college)

"Peeping is a psychic problem"

(Interview with Jack, a 19-year old boy in the 3rd year of middle school)

" Touching women's breasts is also a psychic problem. Normal people would not do this."

(Interview with C, a 19-year old girl in the 2nd year of vocational college)

Furthermore, The origin of Thai adolescents' beliefs about sexual violence derived from at least 3 minor social and cultural factors:

1. 'Female acceptance': male adolescent gave meanings that touching women's breasts or sexual teasing was acceptable, because there was no reaction from those victims. And when there was no reaction, men were

encouraged to do it over and over, especially when men were out of mental control, such as drinking.

"He did it once, she did not react. So he did it over and over,

he was encouraged."

(Group discussion, in the 2nd year of high school students, 17-18 years old)

2. 'Influence from friends': male adolescent imitated their friends in touching women's breast. They thought it was acceptable. Sometimes, there was a challenge from their friends.

"She seduced me, she walked with breasts outwards. I saw my friend did.

I thought it was okay. My friend challenged me. If I did not touch,

I would be coward."

(Interview with J.R., a 17-year old boy in the 3rd year of middle school)

3. 'Acceptance in Rape Myths': The acceptance that women dressed seductively, etc. Or if a woman went to a man's house, it meant that she wanted to have sex. According to vignette 1, if a woman went to a man's house after first meeting, it also meant that she wanted to have sex. It meant that woman was 'easy, opened, and wanted'. And if a woman did not refuse after being touched meant 'encourage'.

Domestic Sexual violence

According to the question that "Could a husband rape his wife?", the answer from men was that it was not because "They were couples, a wife must accept it, it is normal." This reflected the belief that a wife had to react to a man's sexual desire. Women participants also accepted that it was not a rape with the same reason.

In conclusion, intimate partners in Thai society had more delicacy about sexual violence than other relationship. While male adolescent accepted superiority, female adolescent also accepted inferiority. It consistently emphasized the acceptance of gender discourse that wives have to serve their husband's sexual desire and they are men's possessiveness. Men, therefore, have the right to punish their women (Dobash and Dobash, 1992: 3). In other word, as Straus, Gelles, and Steinmetz quoted that (1981: 46) "the marriage license is also a hitting license", men could have the right to have forced sex with their wives.

Discussion and Conclusions

We found that Thai adolescents gave meaning and concerned female sexual violence only on physical aspects. While social and cultural influence were behind these attitudes. Because Thai society accepted dominant discourse that men had superiority to women. They accepted that sex is natural drive in men. And men had to begin sexual activity, whereas women had dress polite, do not seduce men and do not show off sexual desire. In Foucault's view, these sexual discourses were created to maintain power relation between men and women. Thai society accepted these discourse as the sets of knowledge through discursive practices of daily life. These

concepts in adolescents' view appeared clearly in relationship between Thai husbands and wives that has different views of violence from other societies. Moreover, as Thai female adolescent accepted men's superior power in sex by not reacting or showing hatred when being harassed or violently acted, this is a reproduction that men can do this as usual and can do it again and again.

Moreover, the second set of knowledge that was behind adolescent scents' belief was medical oriented. This explained many human behaviors both physical and mental, where main group of people are considered normal, while others are otherness which include sick people, abnormal, or psychotics.

What was left in this study was a deep explore in its constitution at the level of individual subjectivity (Jackson, 1996: 22-23) and expressions of Thai adolescents, especially female of what were the process of creating such meaning, what did women use to fight the superior power of men, and what were the factors that supported and what were obstacles. These should be explored deeper to understand changes in Thai society and culture. Therefore, further researchers should emphasize the process of giving such meaning, such as using autobiography study and so on.

References

Aeorsiwong S. (1990a). Phu Ying, Phu Ying. In, Notes on Temporary Culture (pp. 112-122). Bangkok: Matichon Press. (in Thai).

_____. (1990b). Pha Kao Ma, Pha Sin and Kang Keng Nai.. In, Notes on Temporary Culture (pp. 90-110). Bangkok: Matichon Press. (in Thai).

Archavanitkul, K. (1999). Violence Against Women: Covered, Disclosed, and Silent Dangers on Every Paths of Women' Life. In P. Boonmongkon, & et al. (Eds.), Reconstructing the Concept of Women and Health (pp. 487-544). Bangkok: Gender Press. (in Thai)

Archavanitkul, K., & Chamsanit, W. (1994). Thai Male Teenagers and The Buying of: A Pilot Study for the Possibility of Setting New Social Values. Chiangmai: Women's Studies Center of Chiangmai University. (in Thai).

Baker, S., et al. (2000). Sexual Behaviors among Thai College Students. Proceeding on National Conference of Demography. (pp. 102-131). Bangkok, Thailand.

Boonmongkon, P. (2000). Belief and Behavior System towards Sexual Relations and Gender Relations in Family. Bangkok: Bangkok.Rungsang Press. (in Thai)

Dobash, E., & Dobash, R. (1992). Violence against Women. In, Women, Violence, and Social Change (pp. 1-14). New York: Routledge.

Fongkaew, W. (1995). Early In-school adolescent Girls in Transition a Peri-urban Northern Thai Community Perceptions of Gender Role and Sexuality. Ph.D. in School of Nursing, University of Washington, Seattle.

Ford, N.,& Kittisukhsathit, S. (1996). Youth Sexuality: The Sexual Awareness, Lifestyles and Related-Health Service Needs of Young, Single, Factory Workers in Thailand. Nakompathom: Institute for Population and Social Research.

Hantrakul, S. (1993, May 27-28). Men as sexual possessiveness. Proceeding in seminar: Aids Prevention in Women; before it's too late. Chiangmai: Chiangmai Pukam Hotel. (in Thai).

Havanon, N., Knodel, J. & Bennett, T. (1992). Sexual Networking in Provincial Thai Setting. Bangkok: G.M. Press.

Heise, L. L. (1993). Violence Against Women: The Missing Agenda. In M. Koblinsky, J. Timyan, & J. Gay (Eds.), The Health of Women: A Global Perspective. Colorado: Westview Press.

Iyarapattana, M. (2000). First Sexual Partner of Rural Thai Male Youth. M.A. Thesis in Population and Social Research). Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.

Jackson, S. (1996). Heterosexuality as a Problem of Feminist Theory. In L. Adkins, & V. Merchant (Eds.), Sexualizing the Social: Power and the Organization of Sexuality. Hampshire: Macmillan Press.

Keyes, C. F. (1984). Mother of Mistress but Never a Monk: Buddhist notions of Female Gender in Rural Thailand. American Ethnologist, 11(1), 223-241.

Kirsch, T. A. (1975). Economy, Politics, and Religion in Thailand. In G. W. Skinner, & A. T. Kirsch (Eds.), Change and Persistence in Thai Society: Homage in Lauriston Sharp (pp. 172-196). Ithaca: Cornell University Press.

Koetsawang, S. (1987). Siriraj Hospital Adolescentescent Counseling Program 1983-1985 Report. Bangkok: Theera Press.

Krueger, A. R. (1994). Focus groups: A Practical Guide for Applied Research. (2nd ed.). California: Sage Publications.

Lanier, C. (2001). Rape-Accepting Attitudes: Precursors to or Consequences Of Forced Sex. Violence Against Women, 7(8), 876-885.

Limsumphan, S. (1997). Cultural Dimensions of Control and Protection of Sexual Life: The Case of female adolescent in Urban Poor Community of Bangkok. Unpublished master's thesis, Mahidol University.

Monto, M., & Hotaling, N. (2001). Predictor of Rape Myth Acceptance Among Male Clients of Female Street Prostitutes. Violence Against Women, 7(3), 275-293.

Ngamprapasom, N. (2001). The First Sexual Intercourse of Thai Men. Ph.D. Thesis in Demography, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.

Nopkesom, T., et al. (1993). Sexual Behavior for HIV-Infection in Young Men in Payao. n.p.: Kai Somdej Pranaresuan Hospital.

Packard-Winkler, M. (1998). Knowledge, Sex, and Marriage in Modern Bangkok: Culture Negotiations in the Time of AIDS. Ph.D. Thesis in Anthropology, Faculty of the College of Arts and Sciences, American University.

Podhisita, C. (1992, August 28). Social Learning Process in Family: Gender Role in Urban Rich. In, Social Learning Process in Family to Gender Role. Ministry of Prime Minister, Education, Career, and Culture Committee, Bangkok: Majestic Palace Hotel. (in Thai)

Podhisita, C., & Pattaravanich, U. (1995). Youth in Contemporary Thailand: Results from Family and Youth Survey. Nakornpathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.

Podhisita C., Xenos, P., & Varangrat, A. (2001, May). The Risk of Premarital Sex Among Thai Youth: Individual and Family Influences. In The 5th ASEAN Inter-University Conference. Singapore: University of Singapore.

Prasartkul, P., et al. (1987). Rural Adolescent Sexuality and The Determinants of Provincial Urban Premarital Adolescent Sex. Nakornpathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.

Santtasombat, Y. (1992, August 28). Social Learning Process in Family to Gender Role: A Case Study of North Farmer. Social Learning Process in Family to Gender Role. (pp. 39-57). Bangkok: Majestic Palace Hotel. (in Thai)

Straus, M. A., Gelles, J. R., & Steinmetz, S. (1981). Behind Closed Door: Violence in the American Family. New York: Anchor Press.

Sukpanit, T. (1988). Hua Jai Mai Mee Suan Kern: History of Husband and Wife. Ban Mai Rou Roay, 4 (4), 51-58. (in Thai)

VanLandingham, Mark; Suprasert, Somboon; Sittitrai, Werasit; Vandhanaputi, Chayan and Grandjean, Nancy. (1993). "Sexual Activity among Never-married Men in Northern Thailand". Demography 30(3): 297-313.

Wongtet, P. (1992, August 28). Social Learning Process in Family: A Case Study of Gender Role in Central. In, Social Learning Process in Family to Gender Role. Bangkok: Majestic Palace Hotel.

_____. (2001). Gender and Culture. (2nd ed.). Bangkok: Ruankaeaw Press.

บทความเผยแพร่

“ความรุนแรงทางเพศคืออย่างไร: มุมมองจากวัยรุ่นไทย”

ร้าไฟ ศรีนวล*
กฤตยา อาชวนิจกุล**

บทนำ

ปัจจุบัน เรามักได้รับทราบถึงภาพปัญหาความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง จากสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ ที่ได้เสนอเรื่องราวทั้งปริมาณและชนิดความรุนแรงในศึกทางที่เพิ่มขึ้น ภาพปัญหานี้ คงไม่ได้ปรากฏเฉพาะในช่วงเวลาเด่านั้น แต่เพราะสื่อมวลชนได้เป้าหมาย บทบาทเสนอความเป็นจริงในสังคมอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น อีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ

ตัวอย่างการเสนอประเด็นความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงที่ชัดเจนที่สุด คือ การถูกข่มขืน ลั้งแต่เด็กจนวัยรับไม่ถือหนึ่งขวบเป็นต้นไป จนถึงหลังอาชญากรรมเป็นร้อยปี ขณะเดียวกัน หญิงวัยรุ่นไทย เป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการถูกกระทำการรุนแรงทางเพศอย่างมาก ดังปรากฏป้าช่วง 2 ปีที่ผ่านมา อาทิ วัยรุ่นหญิงถูกเพื่อนชายถ่วงไปปั่นชิ้นและบี้รั้คอกกลางห้องน้ำ ช้าวแกงวัยรุ่นชาย 11 คน ถ่วงเด็กนักเรียนหญิงชั้นม.2 ไปปั่นชิ้น 2 ครั้ง ช่วงเวลาห่างกัน 1 ตั้งปี ขณะเด็กนักเรียนชาย อายุ 14 ปี 3 คน รุ่นปั่นปัน เป็นหญิงชั้นม.6 ที่ถูกบี้กันหลายครั้ง เพียงเพราะรู้ว่าเป็นหญิง ก็ถูกข่มขืนด้วยความรุนแรง เท่านั้น

สิ่งประจักษ์ชัดค้านหนึ่งจากย่อหน้าที่ผ่านมา คือ ความสำคัญของปัญหาความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงในสังคมไทย เพราะผู้หญิงบางคนต้องถูกฆ่า ขณะที่ ผู้หญิงที่ไม่ถูกฆ่า อาจต้องได้รับความทุกข์ทรมานจากการบ้าคลั่งของร่างกาย อาจติดเชื้อทางเพศถั่มพันธ์ หรือติดเชื้อเอชไอวี ต้องได้รับความกระหายน้ำทางจิตใจ ซึ่งกับเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นกับตัวเอง ซึ่งเป็นประเด็นอ่อนไหวอย่างมากสำหรับหญิงไทย เกิดภาวะซึมเศร้า และหากกลัวการเหตุยุหน้า กับบุคคลอื่น นอกจากนี้ ผู้หญิงบางคนมีพฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบนไปทางลบ และต้องการฆ่าตัวตายเพราะหนักอ้ายด้วยตัวเอง ไม่ได้ต้องการฆ่าตัวเอง แต่ต้องให้ความรู้สึกดีๆ ให้ตัวเอง มีห้องแล้วทำแห่งเดียวบ้าน และเคยพยายามฆ่าตัวตาย เป็นอาทิ

- * สำนักข่าวไทยและบุษราคัมพร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- ** สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

ผลงานวิจัยความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงที่ผ่านมาในสังคมไทย มีอยู่จำนวนไม่นักนัก และมีความจำกัดในองค์ความรู้และกระบวนการศึกษา ดังที่มักนิยมศึกษาในกลุ่มที่ถูกคัดสรร (Selective) เช่น ชายที่ถูกจับกุมและของจำในคุก จึงขาดการเป็นตัวแทนของประชากรทั่วไป และให้ผลการศึกษาที่สุดโถงไปทางหนึ่ง งานวิจัยครั้งนี้ จึงพยายามสร้างหาข้อค้นพบใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ข้อแรก เพื่อศึกษาการให้ความหมายของความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง ในทัศนะของวัยรุ่นชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียน ด้วยมีความเชื่อว่า สาเหตุของการทำความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง นั้น ส่วนหนึ่งมีส่วนอยู่กับการให้ความหมายต่อการกระทำ เช่นนั้น ว่ามีตัวตนเท่านั้นว่าเป็นการทำความรุนแรงทางเพศหรือไม่

ขบวนที่ วัสดุประดิษฐ์ข้อสอง เพื่อตอบสำหรับว่ามีเหตุปัจจัยที่มาทางด้านความและวัฒนธรรม อะไร และอย่างไรบ้าง ที่ทำให้รัฐบาลไทยปัจจุบันมีการให้ความหมายของความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง เช่นนั้น อันเป็นมิติบุณของที่มั่งชาติชายไปอย่างมาก ในกระบวนการจัดงานวิจัยประเด็นความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง ศิวะหวังเป็นแนวทางการงานโดยนาย ยุทธศาสตร์ และแผนงาน เพื่อชี้ง葩ไปชนิดของการป้องกันและแก้ไขปัญหาเหล่านี้ สืบต่อไป

เพื่อตอบสำหรับความริสัยทั้งปัจจุบัน งานวิจัยครั้งนี้ จึงได้พิจารณาผ่านกระบวนการบูรณาการที่ศึกษาความคิดทางวัฒนธรรม (Cultural ideologies) กับ การก่อร่างกายสังคมและประสบการณ์ของเพศสภาพ และเรื่องเพศ (socially constructed and experienced of gender and sexuality) ตามแนวคิด การเข้าถึงความหลากหลายทางมานุษยวิทยา พิจารณาจากการให้ความหมายและการปฏิบัติของเพศ

สภาพแวดล้อมเพศ ซึ่งมีความหลากหลายและลื่นไหล (diverse and dynamic) ในทำมกlost การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรม ด้วยเหตุเพราะมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ (traditional Thai) และความเป็นตะวันออกป่าไม้ ดังนั้น การให้คุณค่าและการจัดสุ่มรวมคัว ทำให้เกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ทำให้วัยรุ่นทึ้งทุกเชื้อชาติ ต้องรังสรรคิเริ่ม (negotiate) อัตลักษณ์เพศสภาพและเรื่องเพศขึ้นมาใหม่ ซึ่งส่งผลต่อเนื่องมาถึงประเด็นความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง ด้วย

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงไม่ได้ถูกตั้งให้สำรวจทางเพศของวัยรุ่นโดยตรง แต่เป็นการถามถึงอุบัติสังคม ทัศนคติและประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยพิจารณาหัวใจในสิ่งที่ถูกกล่าวถึง และสิ่งที่ไม่ได้ถูกกล่าวถึง ซึ่งงานวิจัยประมีนว่ามีความสำคัญต่อการค้นพบไม่น้อยไปกว่ากัน โดยการศึกษาในนักเรียนและนักศึกษาดังต่อไปนี้มีข้อมูลศึกษาตอนต้น นักศึกษาตอนปลาย และระดับอาชีวศึกษา จากกลุ่มวัยรุ่นในจังหวัดหนึ่งของภาคกลาง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์แบบไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ระดับสิ่งที่ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 27 คน และการสุ่มทางนักศึกษาแบบวัยรุ่นแยกตามเพศและระดับการศึกษาร่วม 6 กลุ่ม ซึ่งเก็บข้อมูลเป็นเวลา 9 เดือน ต่อ ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนกันยายน 2545

การให้ความหมายความรุนแรงทางเพศของวัยรุ่นไทย

ผลการศึกษาได้ให้ข้อสรุปว่า วัยรุ่นไทยทึ้งชาติและทุกเชื้อชาติ ให้ความหมายถึง “ความรุนแรงทางเพศ” ครอบคลุมเพียงความรุนแรงทางร่างกาย (physical violence) ดังนั้น การพูดจาแหกโฉมผู้หญิงว่า “พี่นี้ไม่มี แต่ตักหมั้นร่าง” ซึ่งไม่มีการถูกต้องสันสัสนำร้ายร่างกาย ซึ่งไม่ใช่ก้าวเป็นการทำความรุนแรงทางเพศ ขณะเดียวกัน ก็มีมายาคติว่า (myths) ถ้าผู้หญิงไม่ยินยอมหรือไม่ต้องการในเรื่องเพศ ต้องมีการตะโภน ต่อสู้ตื่นรนฯ หรือผู้ชายต้องทุบตี ดังนี้

“ถ้าไม่ต้องการร้อง ต้องร้องจะไม่ยอมหรือ” (เด็กหญิง อายุ 19-21 ปี)

“ไม่ร้องความรุนแรงทางเพศ เหราจะไม่ได้ทำรุนแรง ไม่ได้ทุบตี เพราะแค่ผู้ชายเป็นๆ ผู้ชายคนนี้เดียว”
(เด็กหญิง อายุ 14-15 ปี)

“ถ้าก็ต้องมีอยู่มีต้องมีต้องมี” หรือไม่ร้อง ร้องให้คนช่วย ต้องร้องปางนี้”

(เด็กหญิง อายุ 19-20 ปี)

อย่างไรก็ตาม ความเป็นจริงของ การถูกบังคับมีเพศสัมพันธ์ หรือถูกบังคับของหญิงไทยนั้น ผู้หญิงอาจไม่มีโอกาสได้ต่อสู้ตื่นรน หรือร้องให้คนช่วย เนื่องด้วยการรักษาไว้ด้วยแรงจากกลุ่มฝ่ายชายที่ร้าย หรือเหราไม่มีเพศและสัมปชัญญะจากการถูกบังคับของผู้ชายหรือคนเหล้า ดังประสบการณ์ของเธอ นักศึกษาหญิงระดับอาชีวศึกษา ต่อไปนี้

“บุญไม่รู้สึกตัวเลย ตื่นขึ้นมา ก็อยู่กับเข้าแล้ว ในโรงเรือนปานวุล.. บุญร่าเรานอนมากนุ บุญไม่รู้ตัว”
(เด็กหญิง อายุ 20 ปี)

ขณะที่ฝ่ายตรงข้าม ประสบการณ์ทางเพศจากวัยรุ่นชายได้ให้ข้อมูลสนับสนุนว่า การมีเพศสัมพันธ์ไม่มีการใช้กำลังกายบังคับ แต่มักเป็นการใช้ความพูดจาหวานนุ่มนิ้วฝ่ายหญิง และไม่ได้คิดว่าการมอมเหล้าเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำต่อผู้หญิง ดังข้อมูลนี้

“เออ ก็เอาให้ได้ เอาตอนนั้นให้ได้ ก็กล่องไปเรื่อยๆ พูดไปเรื่อยๆ เอานะ อะไรมี”

(สัมภาษณ์ ปวช. 2 ชาย อายุ 17 ปี)

“ก้าให้ผู้หญิงของฉันโดยไม่บังคับ จะใช้ความ.. ไม่ใช่กำลัง ใช้ความ”

“ขอติ่ง ใช้การนิคกน้อย ปากหวาน.. ขอได้มั้ง อ่อนหน่อย”

(คนทางภาคอุตุน แม่ยอม 6 ชาย อายุ 17-18 ปี)

“คนที่มีชื่อเหล้าสาล บันกีอิน.. ไม่ดีนะ ไม่ควร ดิจกงหมาบ บีดีประเพณี แล้วก็เดินเข้าห้ากัน..”

“แต่พอนึก起 (หัวเราะ) บันไม่เหมือนกัน ก็.. บันคนจะดูด เดียวเนี่ยบันกีมีประเพณี แต่เวลา ไม่ตามกันแล้ว เดียวเนี้ยงไงก็ได้ อวยให้ก็ต้องย่องเดียวเป็นพ่อ”

(สัมภาษณ์เชิง แม่ยอม 6 ชาย อายุ 18 ปี)

เหตุปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

งานวิจัยได้ให้ข้อสรุปอีกว่า การที่วัยรุ่นไทยมีการให้ความหมายการส่องออกทางเพศ ของผู้ชายต่อผู้หญิงว่าเป็นความรุนแรงทางเพศ หรือทำให้สภาพจิตใจของฝ่ายหญิงเปลี่ยนไปในทางลบหรือไม่นั้น มีเหตุที่มาจากการยอมรับว่าทางกรรมการและหลักเรื่องเพศ (Dominant sexual discourse) หรือชุดของความรู้ อย่างน้อย 2 ส่วน คือ วากกรรมเพศสภาพ (gender discourse) และวากกรรมทางการแพทย์ (medical oriented discourse) กล่าวคือ บอนรับในทางกรรมเพศ สภาพที่ว่า ผู้ชายเป็นผู้มีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิงเรื่องเพศ (dominance) ผู้ชายมีแรงขับทางเพศ ตามธรรมชาติ (natural sexual drive) และผู้ชายต้องเป็นผู้เริ่มเรื่องเพศ (Activeness) ดังที่พูน วัยรุ่นชายเชื่อว่าการพูดแซวหรือแกะโภมผู้หญิง เป็นเรื่องธรรมดาย่องการล้อเล่นหรืออย่างรู้สึก ฝ่ายหญิง ขณะที่วัยรุ่นหญิงให้ทัศนะยอมรับการพูดแซวว่า “ตามประสาผู้ชาย”

ขณะเดียวกัน การยอมรับทางกรรมการและหลักที่เกี่ยวกับผู้หญิง ที่กำหนดให้หญิงไทย อยู่ในกรอบของความเป็น “ผู้หญิงดี ถูกศรริไทย” ได้แก่ การยอมรับและเชื่อว่าทางกรรมหลัก 4 ชุด ได้แก่ การแสดงถูกทางเพศ ไม่แสดงถูกทางบ้านภาระ ผู้หญิงต้องรักงานครัว สงวนตัว และไม่แสดงออกในเรื่องเพศ โดยวัยรุ่นหญิงให้ทัศนะว่า ผู้หญิงต้องไม่เริ่มความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายก่อน ไม่ร้าวะเป็นการซึบเพื่อคบหา หรือการเริ่มกิจกรรมทางเพศ เช่น การนั่งตักผู้ชายในสถานที่สาธารณะ เป็นต้น

ประเด็นน่าสนใจ คือ วากกรรมหลักได้กำหนดให้ความคุณผู้หญิงไทยอยู่ไว้ ซึ่งพบว่า วากกรรมเหล่านี้ได้ความคุณหญิงไทยให้อยู่ในที่ทางความแนวปัจจุบัน ดังที่ความรู้สึกจากจิตใจภายใน จนถึงพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก อย่างน้อย 6 ส่วน คือ การเก็บความรู้สึกไม่แสดง

ออกมา (repression) ความหวาดกลัวการแสวงขอทางเพศที่เรียกว่า “ไม่เหมาะสม” (fear) ความอายหรืออายใจที่การประทุศมิตรของตน (shame) ความรู้สึกผิดที่การกระทำที่ไม่เหมาะสม (guilt) ที่กระดันว่าได้สิ่งจะเมิดกล่าวเมินของสถาบัน คำสั่งสอนของผู้อ้วน เช่น พ่อแม่ ครูอาจารย์ หรือคำสอนทางศาสนา ความเห็นเดียวกันกับการกระทำที่ไม่ถูกต้อง (disgust) และการลงโทษตัวเอง (It's my fault) ตัวอปปะที่ชัดเจน คือ วัยรุ่นหญิงที่มีประสบการณ์ถูกกบ่อมชิน จำนวน 3 รายได้สะท้อนความคิดและความรู้สึกตั้งศ้านส่าง ซึ่งได้สะท้อนถึงผลกระทบทางสังคม จากกลุ่มเพื่อนและสังคมรอบข้าง ต่อผู้หญิงที่ถูกกระทำอย่างไม่เป็นธรรม อีกด้วย

“ทุกสิ่งให้ ก้าวทุก步ทางให้เป็นปี ติดว่าทำไม่ต้องเป็นหมุดวัย”

“ไม่ได้ศึกษาให้ เผรากตัวเรียนไม่จบ กลัวเสียชื่อเดียว ก้าวพ้อแม่เดียวใจฟ้าบ”

(สัมภาษณ์เด็ก ป้าส. 2 หญิง อายุ 20 ปี)

“เพื่อนค้าเดียใจ เลิกปูงไปเหย.. บันไม่เหมือนเดิม เหมือนกับตุ่นตัวเองไม่มีค่า ไทยตัวเองมากกว่า..”

“อาจเป็นที่เราผิด ที่เราเข้อ เรานั้นไม่เอง แบบเรื่องเพื่อน ให้ใจเกินไป..”

(สัมภาษณ์เด็ก ป้าส. 2 หญิง อายุ 20 ปี)

“ถ้าบ้านให้หนี้มันขึ้น บังต้องบ้าไปอยู่ที่อื่น เผรากตัวของบ้าน.. ลังกวนังเก็บฯ เพื่อนในโรงเรียน..”

(เด็กหญิงกลุ่ม ป้าส. 2 หญิง อายุ 19-20 ปี)

การยอมรับว่าทางการแพทย์ ซึ่งวัยรุ่นกังขายและหญิงให้เหตุผลว่า การที่ผู้ชายพูดหรือสิ่งเกินผู้หญิงทั้งที่ไม่ได้สัมผัสร่วมกาย และมีการสัมผัสร่วมกาย ได้แก่ ภูคสั่ยเดิน ใจร้อนวัยเด็ก ถ้ามอง จับหน้าอก และการข่มขืนผู้หญิง นั้น มีเหตุผล เพราะ เป็นผู้ที่เจ็บป่วย หรือมีภาวะผิดปกติทางจิตใจ อันสะท้อนถึงความเชื่อและยอมรับในชุดความรู้ หรือว่าทางการแพทย์ ว่าเป็นสาเหตุหนึ่งของการทำความรุนแรงทางเพศ

นอกจากนี้ เหตุผลที่มายของ การให้ความหมายถึงความรุนแรงในเรื่องเพศของวัยรุ่นไทย ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยแวดล้อมเชิงสังคมและวัฒนธรรม ในประเทศไทยอย่าง 3 ประการ คือ

1. การยอมรับของผู้หญิงที่ถูกกระทำ เผรากผู้หญิงไปแต่งอาการให้ด้อย หรือไม่กล้า แสดงความไม่พอใจ และคงถึงการยอมรับให้ผู้ชายใช้อำนาจทางเพศต่อผู้หญิง และ เมื่อไม่มีการตอบໄ้ด์ ผู้ชายจึงกล้าแสดงออกหรือผลิตข้าชึ่งอ่านเจ็บนี้เพื่อเชิญอีก
2. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน เช่นกรณีจับหน้าอกผู้หญิง พบว่าวัยรุ่นชายมีการทำตาม อายากัน คิดว่าเป็นสิ่งที่ทำໄ้ด์ และมีการท้าทายจากกลุ่มเพื่อนให้กระทำ
3. การยอมรับมายาคติการถูกข่มขืน (Rape Myths) ได้แก่ เชื่อว่าผู้หญิงเป็นภัยเหตุให้ ผู้ชายสิ่งเกินทางเพศ เช่น ผู้หญิงแต่งตัวไป และคงกิริยาข้าวบานหยดๆ รวมถึง มายาคติว่าการไปบ้านพัก หรือเข้าไปในห้องสองต่อสองกับผู้ชาย หมายถึง ผู้หญิง ต้องการมีเพศสัมพันธ์ และการที่ผู้หญิงปฏิเสธเรื่องเพศ จริงๆ แล้ว หมายถึง การตอบตกลง เป็นต้น

ตัวอย่างของประเด็นที่ 3 วัยรุ่นชายได้สะท้อนการยอมรับนายาคติว่าผู้หญิงเป็นผู้ก่อเหตุ (Woman deserves it) และเป็นผู้ที่สมควรถูกต้านทานดีเดียน (blame) แม้แต่ผู้ที่ถูกกระทำเป็นผู้ต้องสังหาร เช่น น้องสาวของวัยรุ่นชายเอง ก็ตาม ดังที่ค้นจาก การสอนทางสุ่นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังไปนี้

“(ทุกคน) ถูกผู้หญิงก่อ... บ้าชานก่อน”

“คุณสิยังเราร้าวเป็นอย่างไร อาจนิสัยไม่ดี แต่ด้วยไป ใครเห็นก็มีอารมณ์”

บทสรุป

ข้อค้นพบครั้งนี้ ยืนยันว่าการให้ความหมายของความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง ในกลุ่มวัยรุ่นไทย จำกัดอยู่แต่บังคับทางร่างกาย ดังนั้น รูปแบบที่ไม่ได้ใช้ก้าดังอื่นๆ เช่น พุทธะโถน ใช้การ และนมเหล้าเพื่อให้ผู้หญิงยอมมีเพศสัมพันธ์ซึ่งไม่เป็นความรุนแรงทางเพศ วัยรุ่นชาย จึงกระทำเช่นนี้ต่อผู้หญิง ขณะที่ ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมอยู่เบื้องหลังการให้ความหมาย ดังกล่าว เพราะสังคมไทยเปิดโอกาสและยอมรับในทางกรุณ ที่เพศชายติดและแสวงหอกร้าวมาก กว่าเพศหญิง ซึ่งจากการในความหมายของฟูโก (Foucault) หรือ ชุดของความรู้ ที่ถูกสร้างเพื่อ สร้างไว้ซึ่งความสัมพันธ์เชิงยานานะระหว่างหญิงและชาย ให้เป็นความรู้และยึดถือปฏิบัติ สำหรับ แต่ละเพศ (discursive practices) ซึ่งปรากฏข้อเจนในสัมพันธ์ทางเพศของสามีและภรรยาในสังคมไทย ที่มีปัจจัยเงื่อนไขความรุนแรงทางวัฒนธรรมต่างจากวัฒนธรรมอื่นๆ ยิ่งไปกว่านั้น การที่ ผู้หญิงยอมรับยานาชาติเห็นอกว่าของผู้ชาย ด้วยการไม่ตอบโต้เมื่อถูกทำความรุนแรงทางเพศ นับเป็นการผลิตข้า (reproduce) รากเป็นสิ่งที่ชายกระทำให้เป็นปกติธรรมชาติ ซึ่งเพิ่มการกระทำ เช่นนี้มากขึ้นไปอีก

ชุดความรู้ก่อตุ้นที่สองที่เป็นเหตุที่มาของ การให้ความหมายของวัยรุ่น ได้แก่ วากวรรณ ทางการแพทย์ ซึ่งได้รับการสอนของแพทย์อย่างของมนุษย์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ด้วยการ ขัดประเทกให้คนกลุ่มนี้เป็นคนปกติ และก่อตุ้นส่วนที่เห็นได้ถูกต้องเป็นอย่างอื่น (Otherness) ได้แก่ คนไม่ปกติ ผู้ที่เจ็บป่วย หรือแม้แต่การเป็นคนบ้า เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ขาดหายไปในการศึกษานี้ คือ การยังลืกถึงการสร้างหรือสถาปนา อัตลักษณ์ภายในของปัจจัยบุคคล (the constitution at the level of individual subjectivity) หรือการสร้างความเป็นคัวตน อัตลักษณ์ (identity) และการสนับสนุนของวัยรุ่นไทย โดยเฉพาะ วัยรุ่นหญิง ว่ามีกระบวนการการอย่างไร ผู้หญิงใช้อะไรเป็นมือของหลังต่อตู้ยานาชาติทางเพศที่เห็นอกว่า ของเพศชาย มีปัจจัยอย่างไร ให้บ้างเป็นสิ่งสนับสนุนและเป็นอุปสรรค ต่อกระบวนการการเปลี่ยนแปลง อัตลักษณ์ที่เชื่อมโยงถึงให้ความหมายระหว่างบุคคล เช่นนี้ ซึ่งควรจะศึกษาวิจัยต่อไปโดยสิ่งที่ เพื่อความสามารถเช้าถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมและวัฒนธรรมไทยให้มากยิ่งขึ้น ความสำคัญ

